

5-тии вѣкъ, минувахъ Славено-Български дружини и родове на Балканскіи полуостровъ за да си тръсѣтъ тамъ добри жилища за поселванье, но тѣзи имъ минуванія не бѣхъ тѣй бурни и не правехъ особено нѣкакво сметеніе. Нъ отъ 6-тии вѣкъ-тѣ захванахъ да минувѣтъ тамъ съсъ голѣми и силни дружини и правѣхъ плѣнъ и пожаръ, гдѣ какъ заминехъ. Въ 6-тии и 7-мии вѣкъ, тѣ наплънихъ почти всичкіи Балканскіи полуостровъ и го имахъ цѣлъ въ рѣще-тѣ си, отъ Дунава даже до Адриатическо-то море и до архипелагъ-тѣ, а въ слѣдующіи вѣкъ тѣ заехъ, кои както казва Императоръ Константинъ Багрянородниъ, *ославенихъ всички Еллада и Пелопонесъ* ¹²⁾ и расширихъ свои-тѣ жилища даже до Средиземно-то море. — Като езычници, то се разумѣва, че тѣ сѣ искоренявали Христово-то ученіе въ тѣзи мѣста, а заедно съ него, гинѣла е и църковна-та наредба. — Епархії-тѣ на Првѣя Юстиніана съвѣсмъ се опоганихъ отъ тѣхъ, а тѣй исто и много епархії, които бѣхъ подчинени на Константинополскіи патриархъ. —

Като ся утвърдихъ добръ въ ново-то си отечество, наши-тѣ прадѣди направихъ тукъ и едно ново силно царство подъ име *Българско*. Но това царство се състави само отъ тѣзи Славенски племена, кои-то ся поселихъ между Дунава и Балканъ-тѣ, въ Македонія и въ Сѣверна-та половина на днешна Тракія. Много други отъ тѣхни-тѣ братіе, а именно тѣзи, които ся заселихъ въ Епиръ, Тессалія, Еллада и Пелопонесъ, не се съединихъ съ това царство, и малко по малко дохождахъ подъ власть-та на Константинополски-тѣ императори, които заедно съ това ги обръщахъ, по лека лека, въ Христова-та вѣра. —

¹²⁾ *Const. Porphy.* De them. II, 6. ἐσθλαρώθη πάσα ἡ χώρα καὶ γέγονε βάρβαρος.